

NOTA DE PREMSA

El col·lectiu de la discapacitat intel·lectual denuncia patir desigualtat, discriminació i vulneració de drets

- **Dincat i Granés Fundació publiquen el "Segon informe de la situació de les persones amb discapacitat intel·lectual a Catalunya" amb la voluntat de comptar amb una perspectiva evolutiva i comparada amb relació a la realitat que afronta el col·lectiu per, així, identificar els grans reptes que cal abordar.**
- **De l'informe s'extreuen dades del tot preocupants com el fet que només 1 de cada 10 persones amb discapacitat intel·lectual té feina; que encara arrosseguem una llista d'espera de més de 3.800 persones per accedir a centres residencials i/o llars residència; que el nombre d'usuaris dels serveis d'atenció precoç s'ha multiplicat per deu; o que una de cada tres dones amb discapacitat intel·lectual no ha anat mai a una consulta ginecològica.**
- **Reivindiquen la necessitat urgent d'impulsar polítiques públiques com definir una estratègia global d'inserció laboral o actualitzar la Cartera de Serveis Socials per garantir la inclusió i el respecte dels drets del col·lectiu.**

Dijous, 3 d'octubre de 2024. Dincat, representant del sector de la discapacitat intel·lectual i del desenvolupament (DID), i Granés Fundació, entitat que promou projectes de recerca amb relació a la discapacitat, han publicat el "Segon informe de la situació de les persones amb discapacitat intel·lectual a Catalunya", un estudi que veu la llum dos anys després de la publicació del primer informe, i que neix amb la voluntat de comptar amb una perspectiva evolutiva i comparada amb relació a la realitat que afronta el col·lectiu per, així, identificar els grans reptes que cal abordar, partint del que prescriu la Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides.

Actualment, i segons constata l'informe, 1 de cada 100 persones a Catalunya té discapacitat intel·lectual, tipologia de discapacitat, de fet, que més creix, arribant a fer-ho en un 28% els últims 5 anys. L'informe, impulsat pel LabDincat, l'espai de recerca i coneixement del sector, recopila les principals dades disponibles avui sobre elles a Catalunya, recull les seves principals demandes i incorpora reflexions i opinions d'acadèmics, professionals, persones amb DID i familiars. En concret, l'observatori analitza entre d'altres, aspectes com la infància i adolescència, l'accessibilitat; l'accés a la justícia; l'educació; el treball i ocupació;

la salut; la vida independent i inclusió a la comunitat; la participació en la vida política i pública; el nivell de vida i la protecció social; el reconeixement igualitari davant la llei; i la participació en la vida cultural, el lleure i l'esport.

De l'informe s'extreuen dades del tot preocupants com el fet que només 1 de cada 10 persones amb discapacitat intel·lectual té feina; que el càlcul de la pensió mitjana no contributiva, la que reben la major part de persones amb DID, es troba per sota dels 440 euros mensuals, fet que representa el 44% del salari brut mínim interprofessional; que encara arrosseguem una llista d'espera de més de 3.800 persones per accedir a centres residencials i/o llars residència; que una de cada tres dones amb discapacitat intel·lectual no ha anat mai a una consulta ginecològica; que entre el 2001 i el 2023, el nombre d'usuaris dels serveis d'atenció precoç s'ha multiplicat per deu i la freqüència assistencial mitjana d'aquests infants està per sota del mínim legal requerit; o que la prevalença de trastorns psiquiàtrics s'ha demostrat de 3 a 4 vegades major entre persones amb DID, que es troben amb diagnòstics inadequats i sovint van acompanyats d'una sobremedicació innecessària.

Per tant, les persones amb DID s'enfronten a múltiples reptes que les situen en posicions de desigualtat, discriminació i vulneració de drets. Aquestes dificultats es troben en l'educació, l'ocupació, l'habitatge i la vida independent, la participació política i la vida en comunitat o l'exercici de la capacitat jurídica, entre d'altres. I és que malgrat els progressos en la legislació i la major consciència pública, persisteixen barreres significatives que limiten el seu accés en igualtat d'oportunitats en els diferents àmbits i drets reconeguts però que encara segueixen sense fer-se efectius. La inclusió social continua sent, per tant, una meta llunyana que ve fixada per la Convenció de les Nacions Unides i en la qual s'ha avançat, però de manera totalment insuficient. Es posa de manifest, per tant, la necessitat urgent d'impulsar polítiques públiques per garantir la inclusió i el respecte dels drets de les persones amb discapacitat intel·lectual en totes les esferes de la societat.

Per tot plegat i amb l'informe a la mà, el sector exigeix a l'administració:

1. Acabar amb les llistes d'espera i actualitzar la Cartera de Serveis Socials, prioritzant un model d'atenció centrat en les persones que potencii els suports i serveis de promoció de l'autonomia personal, alhora que es dona solució a les dificultats d'accés a l'habitatge per part del col·lectiu i es potencia la seva participació social en àmbits com el lleure, la cultura, l'esport o la política.
2. Definir una estratègia global d'inserció laboral per a les persones amb discapacitat, que incorpori mesures d'acció positiva adreçades a les persones amb discapacitat i especials dificultats, tant des de la vessant del mercat protegit com de la inserció a l'empresa ordinària, tot apostant per metodologies i models com el treball amb suport o la formació dual adaptada.
3. Aconseguir un sistema educatiu inclusiu facilitant els recursos personals i materials que permetin la millora de les polítiques i pràctiques educatives a les escoles i la progressiva transformació dels centres d'educació especial dins aquest sistema, per disposar d'un sistema integral on tot

l'alumnat hi tingui cabuda i assoleixi els objectius educatius que els corresponen en totes les etapes.

4. Establir els serveis socials com a sistema, de manera que confereixi seguretat i qualitat per tenir millor capacitat de resposta, que vetlli per la garantia de drets, que assegurï l'equilibri territorial, que tingui en compte el sobre cost que pateixen les persones amb DID i les seves famílies, que reconegui el paper de les persones cuidadores no professionals i que posi en valor la feina desenvolupada pels i les professionals del sector.
5. Garantir la igualtat de tracte i la no discriminació, així com la plena participació social de les persones amb DID; especialment aconseguint la incorporació de l'accessibilitat cognitiva a tots els entorns i processos fent que Catalunya sigui accessible universalment; també parant especial atenció a la situació de les nenes i dones amb DID; i des de tots els àmbits com el sanitari, judicial, penitenciari, cultural, recreatiu, polític, entre d'altres.

L'informe s'ha presentat davant de més de cent professionals i representants d'institucions del sector, en un acte que s'ha fet aquest dijous al Col·legi de Periodistes de Catalunya i que ha comptat amb les intervencions de José Carlos Eiriz, president de Dincat, Laura Masferrer, directora gerent de Granés Fundació, María Sánchez (Ksnet), coautora de l'informe; i la nova consellera de Drets Socials i Inclusió, Mònica Martínez Bravo.

Sobre Dincat

Dincat és la principal representant de les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament a Catalunya, que agrupa gairebé 300 entitats socials i representa els drets de més de 85.000 persones del col·lectiu i les seves famílies al territori. A través dels valors de compromís, dignitat i igualtat d'oportunitats, la federació treballa dia a dia amb l'objectiu de garantir una inclusió social i laboral digna, així com per vetllar per una vida més justa per aquestes persones i les seves famílies.

Per més informació:

Laura Muntada

Responsable de Comunicació

622.76.21.93

comunicacio@dincat.cat

Sobre Granés Fundació

Granés Fundació és una entitat del Pla de l'Estany que treballa i participa en projectes dirigits a l'atenció i inclusió de les persones amb discapacitat, així com en la formació i recerca per a joves, amb l'objectiu que cadascuna pugui assolir el seu propi projecte de vida. La Fundació es posiciona en una segona línia d'intervenció, alineant, impulsant i promovent iniciatives en els àmbits de la recerca, els estudis i la formació a professionals, perseguint aconseguir impactes a mig i a llarg termini en la millora dels projectes de vida de les persones amb discapacitat i els joves.